

Klara Sørensens båltale

Taler

Klara Sørensen
Demokratikonsulent

Dato

23. juni 2026

Sted

Blågårdsplads

Omstændigheder

Sankthans

1 Kære alle sammen

Sikke en ære at få lov at holde en båltale, det har jeg aldrig prøvet før.

5 Det er smukt at være samlet her. Om bålet, som jeg glæder mig til vi tænder, om sangen, og bare om det at være samlet her på Blågård's Plads. Jeg har været skide nervøs hvis jeg skal være helt ærlig.

De næste 10 minutter vil jeg bruge på to ting;

10

Jeg vil minde os om fællesskabets kraft.

Og jeg vil sige tak til dem, som får vores fællesskaber til at leve.

15

Lad os starte ved kraften. For Sankthansaften handler om kræfter – om lyset, om ilden om de onde kræfter vi holder væk.

20

For traditionen med at tænde bål kommer fra en tid hvor man mente at denne aften var særligt magisk.

25

Og når denne aften var særlig magisk, betød det også at de onde kræfter var ekstra stærke og aktive på denne nat.

Så man tændte bål for at skræmme det onde væk, og sikre at det ikke slog sig ned

her.

30

Og hvor ville jeg ønske at bålet skulle virke på den måde i aften.

35 At forfølgelse og drab af mennesker. At krig. At udryddelsen af andre arter. At det ikke ville slå sig ned her.

At småligheden, hadet, og trangen til at beskytte os selv over andre, ikke vil slå sig ned i os.

40 At det var nok at brænde et bål sammen, for at holde alt det på afstand.

Men det ved vi godt at det ikke er. Så i dag vil jeg håbe på noget andet – at det at samles om vores store bål kan noget andet. At det kan minde os om størrelsen og magten af de fællesskaber vi sammen kan skabe.

45

Læg mærke til, hvordan det føles at stå her, så mange mennesker sammen.

Selvom sankthansbål altid er flot, så tror jeg ikke det havde ikke været det samme at samles 10 eller 20 mennesker om bålet. Når vi er mange, føles det bare større
50 og nemmere at lade sig imponere, at lade sig varme og at lade sig opsluges af stemningen. Det vi kan sammen i fællesskab, er kraftfuldt, det er livgivende og det er berusende!

Første gang jeg mærkede den beruselse var i Århus hvor jeg var teenager.

55

Vi var en lille flok 18/19årige der startede kulturforeningen Aarhus Volume. Vi ville bare bruge det meste af vores tid på at arrangere rigtig store fester. Det gjorde vi – vi holdt vores første gadefest for 10.000 mennesker der kom og hørte koncerter som vi havde arrangeret, på scener vi havde bygget, med armbånd vi
60 havde designet og blev betjent af frivillige vi havde oplært.

At stå der, med ens bedste venner og poppe panje kl 4 om natten over det brændende blus af en gadefest vi sammen havde skabt det var fuldstændig berusende.

65

Siden flyttede jeg til København, og jeg vendte næsen ind i klimaaktivistiske

fællesskaber. I den Grønne Ungdomsbevægelse, i Klimabevægelsen, i Lærlinge
for Bæredygtighed og nu i Jordskred. Og også her har jeg mærket hvad
70 fællesskabet kan – hvilket bål vi sammen vi kan bygge.

Et af de tidspunkter vi følte at fællesskaber kunne alt, var da klimaloven blev
vedtaget. Den aften nyheden landede stod jeg hjemme i mine forældres kælder -
et rigtig uheldigt tidspunkt at være taget ud af KBH – og mens mine venner
75 mødtes spontant og drak øl for at fejre, fejrede jeg med en lile tåre det vilde
faktum at fællesskaber kan skabe forandringer.

Jeg græd altså lidt af glæde fordi – for helvede – det føles næsten aldrig som om
vi kan lykkes med at skabe forandring. For det meste føles det de her dage som
80 om det onde slår ned lige hvor det har lyst. Og om vi slår ring hver lørdag, så
sender vores stater stadig våben afsted, selvom våbene bruges mod hospitaler,
børn og journalister.

Der er nok at græde over – og sjældent fælder vi tårer af glæde.
85

Og selvfølgelig er det lettere at bygge bålet til en gadefest end det bål som
stopper oliefelter, krig eller udryddelse af natur.

Men jeg tror på at vi kan bygge de bål.
90

For vi har gjort det før.

Vores bedstemødre var med til at bygge de bål der skræmte kvindehadets og
ulighedens gespenst væk. Fagbevægelsen bygger de bål som holder en uhæmmet
95 udnyttelse for døren. Selv socialdemokratiet var en gang med til at bygge det bål
som gav velfærdsstaten varme til at vokse.

Så hvorfor skulle det ikke være os der er med til at lægge brænde på de bål som
gør, at forfølgelse og drab af mennesker. At krig. At udryddelsen af andre arter.
100 At alt det ikke vil slå sig ned her.

Det tror jeg på.

For at vi kan blive dem der kan lægge brænde på og bygge de bål, har vi brug for
105 dem der hjælper vores fællesskaber på vej.

Nogle af de mennesker står tydeligt frem – Det er Sofie Linde eller Gretha Thunberg. Det er dem som tager medierne, spalterne, instagramvideoerne, talerstolene.

110

Og selvom de er vigtige, er der en masse andre mennesker, som er helt afgørende for at vores fællesskaber overhovedet kan eksistere. Og dem synes jeg det er på sin plads at sende en tak til, når vi om lidt tænder bålet. For mens jeg har stået og holdt denne tale, er det jo LersøPark spejderne som har sørget for bålet. Tak til dem og tak til de frivillige trupledere og gruppeledere, som har gjort det muligt.

115

Jeg vil gerne sende en tak til alle dem som holder vores fællesskaber i live. Alle dem som ikke hædres med ildsjælepriser, stiller sig op på talerstole eller inviteres af medierne. Men som vedligeholder rammerne, insisterer på ritualerne og holder på institutionerne. De mennesker er afgørende i både vores store politiske fællesskaber, vores foreninger og vores helt nære vennegrupper og familier.

120

Dem som byder de nye velkomne og finder den rette hylde til dem. Dem som har dagsorden klar når vi mødes og sender reminderen ud. Dem som laver maden vi samles om, booker lokalet vi sidder i, laver gæstelisten, finder datoen og sender invitationen. Dem som gør at vi kan mødes i fællesskaber for at bygge bål, udtænke store planer og holde flotte taler.

130

Må vi alle en gang i mellem være dem der sender invitationen, så vi alle en gang i mellem kan være dem der sige ja.

Så i aften, hvor vi tænder bål, sammen, i fællesskab. Vil jeg opfordre jer til to ting:

135

Mens vi tænder bålet, så hold dit hoved, din mave, dine hænder, dit hjerte – eller sig til dine venner – hvad du vil bygge bål for.

Og når du nu går hjem i aften, eller i morgen – er der så nogen der skal have invitationen til at bygge bålet med dig?

140

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Båltale

150 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/klara-sorensens-baltale-2026>

155

160

165

170

175

180